

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379 פלונית נ' אלמונית ואח'

לפני כבוד השופט הבכיר אלי ספיר

התובעת פלונית

נגד

הנתבעות 1.אלמונית (קטינה)
2.פלמונית

פסק דין

- 1
- 2 1. מדובר בתביעה כספית בגין עוולת לשון הרע, בסך 20,000 ₪, שהוגשה על ידי התובעת בשמה
- 3 של בתה הקטינה, שהייתה בזמן הרלבנטי בת 13 (להלן – "בת התובעת") נגד קטינה אחרת,
- 4 שהייתה בזמן הרלבנטי בת 14 (להלן – "הנתבעת") ואמה (להלן – "אם הנתבעת").
- 5
- 6 2. נוכח גילן הצעיר יחסית, הן של בת התובעת והן של הנתבעת, החלטתי ביום 26.6.16 כי
- 7 התביעה תתנהל בדלתיים סגורות. לכן, פרסום פסק הדין מותר ללא פרטיהם המזהים של
- 8 הצדדים.
- 9
- 10 3. בת התובעת והנתבעת הכירו במסגרת אהבתם המשותפת לספורט החלקה על הקרח שתפס
- 11 מקום חשוב בחיי כל אחת מהן. בת התובעת מתגוררת בעיר בדרום הארץ והמפגש הראשון
- 12 בין שתי הצעירות אירע, כאשר הנתבעת שגרה במרכז הארץ השתתפה באותה עיר, בה
- 13 מתגוררת בת התובעת בתחרויות החלקה שהתקיימו שם.
- 14
- 15 4. בשלב מסוים, בת התובעת לא יכלה להמשיך להשתתף בקבוצת החלקה ב (הנתבעת
- 16 טענה, כי היה כנגד התובעת צו הר חקה ממגרש הקרח ב, לאור העובדה שהיא הגישה
- 17 תביעה כנגד המאמנת שם וכנגד אחת הבנות המשתתפות בקבוצה) ולכן, היא החלה להשתתף
- 18 באותה קבוצה יחד עם הנתבעת בעיר במרכז הארץ. הנתבעת הייתה מגיעה פעמיים בחודש
- 19 ביחד עם אמה ומשתתפת באימוני החלקה בקבוצה של הנתבעת. בנסיבות אלה, נוצרה
- 20 החברות בין שתי הצעירות.
- 21
- 22 5. החברות עלתה על שרטון. לטענת התובעת, הייתה זו היא שהתנגדה להמשך הקשר וזאת,
- 23 כיוון שסברה שהנתבעת תוציא את בתה לתרבות רעה ולטענת הנתבעת, הייתה זו דווקא אמה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 שהורתה לה להפסיק את הקשר, כיוון שהתובעת הפעילה עליה לחץ להיכנס לסכסוך עם
2 חברותיה בקבוצה.
3
- 4 תהיה הסיבה למחלוקת אשר תהיה ואני לא נדרש להחליט בעניין, אין מחלוקת, כי בשלב
5 מסוים פרסמה הנתבעת באינסטגרם (*Instagram*) של קבוצת ההחלקה ובווטסאפ
6 (*WhatsApp*) של הקבוצה את הפרסומים הבאים:
7
- 8 א. היא העלתה באינסטגרם תמונת קריקטורה של מכשפה וכתבה לידה: "אולי אני
9 יתחפש (כך במקור) לתובעת (כתבה בפירוש את שמה של התובעת) אההה אופס
10 לקרואלה דויל", כאשר הכוונה לאותה מכשפה מהסרט "101 כלבים דלמטים".
11
- 12 ב. בת התובעת זכתה בתחרות החלקה במקום שני וקיבלה מדליית כסף. הנתבעת
13 פרסמה צילום של בת התובעת כאשר היא על הפודיום ורשמה מתחת: "איכך בוש
14 טפיי".
15
- 16 ג. "גועל נפש איזה חינוך היא גם כמעט דרסה אתמול את -- ו--", כאשר היא
17 מתייחסת לתובעת.
18
- 19 ד. "אמא של -- וכאן ציון שמה הפרטי של בת התובעת -- בת של --- היא חולת נפש".
20
- 21 7. אין מחלוקת לגבי הפרסום וההפצה של הודעות אלה ועל כך שהן זכו ללייקים מצד חברי
22 הקבוצה. המחלוקת היחידה בין הצדדים היא, האם פרסומים אלה עונים להגדרה של לשון
23 הרע בהתאם לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן – "החוק").
24
- 25 8. התובעת סבורה, כי יש בכל אחד מהפרסומים ובוודאי בכלם ביחד, משום הוצאת לשון הרע
26 על בתה בדרגה גבוהה ביותר. התובעת סבורה, כי מדובר בשיימינג (*Shaming*) שהינו דרגה
27 גבוהה יותר של לשון הרע. התובעת מסבירה, כי בתה הייתה קורבן לפרסומים זדוניים אלה
28 ונאלצה לספוג עלבונות ולראות בכל פעם את הנתבעת מצחקקת עם חברות שלה מולה.
29 הדבר הכניס את בתה למצוקה רגשית ונפשית עד כדי כך, שהיא החליטה לפרוש מהשתתפות
30 בהחלקה על הקרח, למרות שהחלקה הייתה חשובה מאוד מאוד עבורה. לכן, התובעת
31 מבקשת לחייב את הנתבעת באמצעות אמה בתשלום פיצוי בסך של 20,000 ש.ח. התובעת
32 טוענת, כי מדובר בתביעת לשון הרע עם הוכחת נזק, והנזק הוכח.
33
- 34 9. הנתבעת טענה, כי מדובר בסכסוך של ילדות והיא נפלה קורבן לנסיבות. ילדים אומרים מילים
35 וגם היא אמרה מילים ולא מדובר בלשון הרע כמשמעותו בחוק לשון הרע. הנתבעת הוסיפה,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 כי "אני הוצאתי את זה מהראש. אני מוכנה לכתוב מכתב של התנצלות על 15 עמודים, אבל
2 אני חושבת שהתביעה טיפשית". בנוסף, טוענות הנתבעות, כי הפרסומים היו תגובה
3 להתנהגותה הברוטלית של התובעת. לטענתן, התובעת הייתה נוהגת לצרוח על הנתבעת ולגדף
4 אותה והיה אף מקרה, שהתובעת ניסתה לדרוס שתי ילדות שהשתתפו בקבוצת החלקה.
5 הנתבעות טוענות, כי מדובר בתובעת סדרתית ואף הגישו לבית המשפט את הפרוטוקול ופסק
6 הדין של בית משפט לתביעות קטנות של אותה עיר שבה מתגוררות התובעת ובתה. מדובר
7 בתביעה שהוגשה על ידי התובעת כנגד אמה של משתתפת בחוג החלקה על הקרח ביחד עם
8 בתה באותה עיר בדרום. גם שם הייתה התביעה בגין עגמת נפש שגרמה האם לבתה. באותו
9 משפט נשמעו עדויות רבות ובסופו של יום, השופט דחה את התביעה, בקבעו, כי לא רק
10 שהנתבעת שם לא גרמה לעגמת נפש לה ולבתה, אלא שהתגלית תמונה הפוכה, כאשר עגמת
11 הנפש נגרמה דווקא לנתבעת שם ולבתה, ולכן השופט חייב את התובעת בהוצאות משפט
12 בסכום של 20,000 ש. בנוסף, הגישו הנתבעות פסק דין שבו נדחתה תביעה בגין לשון הרע
13 שהגישה התובעת כנגד אדם קשיש בן 75. התביעה נדחתה ומנגד, כנגד התובעת הוגש כתב
14 אישום בגין תקיפתו של אותו קשיש והיא הורשעה. הנתבעות טענו, כי שיטוט בגוגל יעלה כמה
15 תביעות הגישה התובעת והדבר מעיד שמדובר בתביעה לא רצינית וכי סכום התביעה נגזר
16 מהסכום שנפסק לה לשלם כהוצאות.
17
- 18 10. בנוסף נטען על ידי הנתבעת עצמה, במכתב שהגישה, כי לגבי המצוקה הרגשית שיש לבתה של
19 התובעת, יש לבדוק זאת עם עובדים סוציאליים וזאת לאור העובדה, כי מי שגורם לילדה את
20 המצוקה זו האם, התובעת עצמה, בדרך חינוכה את בתה.
21
- 22 11. לאור העובדה, שהנתבעת הביעה נכונות להתנצל, בסוף הדיון קבעתי, כי אני מצפה שתוך 5
23 ימים, הנתבעת תפרסם בווטסאפ של קבוצת החלקה, באינסטגרם ובפייסבוק (Facebook),
24 שהיא מצטערת על הדברים שכתבה לגבי בתה של התובעת ואמה ומבקשת סליחה מהן וזה
25 יכול להשפיע על פסק הדין. הנתבעת אכן שלחה ברשתות אלה מכתב סליחה והתנצלות הן
26 מהתובעת והן מבתה. התובעת הגיבה על כך, שהיא אינה סולחת ואינה מאמינה בהתנצלות.
27
- 28 12. ואלה השאלות הטעונות הכרעה במשפט זה:
29
- 30 א. האם הדברים שיוחסו לנתבעת הם בגדר לשון הרע?
31
- 32 ב. ככל שהדברים, או חלקם, נכנסים להגדרה של לשון הרע, האם עומדת לנתבעת הגנה
33 של זוטי דברים או הגנות אחרות?
34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 ג. ככל שיש לייחס לנתבעת בצוען של עוולות, ובהעדר הגנות, האם יש לייחס בצוען של
2 העוולות גם לפלמונית, אמה של הנתבעת?
3
- 4 ד. במידה וייקבע כי אכן בוצעה העוולה של לשון הרע על ידי מי מהנתבעות, מה הפיצוי
5 הראוי במקרה זה?
6
- 7 13. לאחר שבחנתי את הראיות והטענות, הגעתי למסקנה, כי הצדק עם התובעת ואכן, הפרסומים
8 מהווים לשון הרע, בהתאם להגדרת סעיף 1(1) לחוק.
9
- 10 מדובר במספר פרסומים שהופצו במסגרת קבוצת התייחסות ספציפית, שהנתבעת הינה חלק
11 ממנה. בהתאם לפסיקה, המבחן אם יש בפרסום לשון הרע אם לאו, הוא מבחן האדם הסביר
12 בהתאם לנסיבות המקרה. במקרה שלפנינו, המבחן הינו ילדה צעירה בת 13. אין לי ספק, כי
13 כל ילדה סבירה בת 13 הייתה מאוד נפגעת ונעלבת, אם היו מפרסמים בכיתה או במסגרת
14 החברתית שבו היא מצויה, כי אמה משוגעת ו/או מכשפה וכי היא בת זונה. בנוסף לכך, כל
15 ילדה הייתה נפגעת אם היו במסגרת החברתית שבה היא מצויה רושמים איכס וטפיי על
16 תמונה שבה היא נמצאת על הפודיום. גם לגבי ניסיון הדריסה, אני מוצא שיש בכך משום לשון
17 הרע. אני מדגיש, כי למסקנה זו הגעתי לאור מקבץ הפרסומים והתקופה הנקודתית שבה הם
18 הופצו. יש למספר הפרסומים, לעיתוי ולדרך ההפצה, משמעות רבה. יתכן, כי אלוף ארצי או
19 זוכה במדליית כסף ארצית לא היה נפגע מכך. במקרה שלפנינו, לאחר שמכנים את האימא
20 כמכשפה, כמפלצת וכזונה, גם פרסום על תמונת פודיום או פרסום כי האם כמעט דרסה
21 ילדות, הוא פרסום פוגע ומעליב. לכן, אני קובע, כי מדובר בלשון הרע.
22
- 23 14. לנתבעת לא עומדת הגנה כלשהי.
24
- 25 לאחר שבחנתי את הטענות והראיות, הגעתי למסקנה, כי הנתבעת אינה חוסה בגדר אחת
26 מההגנות בחוק.
27
- 28 הנתבעת לא טוענת, כי הדברים שנאמרו הם אמת, למעט לגבי ניסיון הדריסה. ניסיון הדריסה
29 אמנם הועלה באחת העדויות במשפט שהתקיים בבית המשפט לתביעות קטנות בעיר
30 הדרומית, אך עובדה זו לא הוכחה. לכן, לא עומדת לנתבעות טענת אמת דיברתי. הנתבעות
31 טוענות, למעשה, טענה שבפסיקה נכנסת תחת הכותרת של "זוטי דברים". בפסקי דין שדנו
32 במקרים שבהם היה גידוף הדדי בין אנשים או מקרים שבהם הוטחו דברים לא ראויים,
33 הוחלט, כי צריך להיות גבול למה שיש להביא בפני בית המשפט. בתי המשפט קבעו, כי לא כל
34 ריב מילולי או הטחת עלבון, אמורה ללבוש לבוש של תביעה בעילה של לשון הרע. לכן,
35 במקרים רבים קבעו שופטים, כי אמנם מדובר בשפה שאינה ראויה, אך אין הדבר מהווה לשון

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379 פלונית נ' אלמונית ואח'

1 הרע. במקרה שלפניי, אין מדובר בזוטי דברים. מדובר בדברים קשים ומעליבים שהופצו
2 ברשת חברתית מצומצמת, כאשר יש לפרסום ולהפצה משקל רב. באחרונה אנו עדים לתופעת
3 השיימינג. אכן, השיימינג אינו מהווה עוולה, אך במקרה שלפנינו ניתן לקבוע, כי מדובר בלשון
4 הרע שהופץ בצורה שניתן לכנותו שיימינג. אני נותן אמון לעדותה של התובעת, וכן לעדותה
5 של בתה, כי הייתה כאן פגיעה מבחינה רגשית כתוצאה מהדברים שנכתבו ומהתגובות
6 ומהצחקוקים ששמעה מחבורת הגולשות והמציוטטות, שהיו אמורות להיות חברותיה והפכו
7 למלעיגיה בעקבות הפרסומים הפוגעים. יש לזכור בעניין זה, כי הדברים התרחשו בעיר במרכז
8 הארץ "במגרשה הביתי" של הנתבעת, בקבוצת ההתייחסות האינהרנטית שלה. תמיד
9 בקבוצות כאלה יש גיבוש ומתפתח הווי משותף. ברור, שבנסיבות אלה, בתה של התובעת
10 שהייתה מגיעה על פי הראיות פעמיים בחודש מהעיר הדרומית להשתתף איתן בספורט
11 ההחלקה, מעמדה תמיד היה נחות. הדברים הפוגעים שהפיצה הנתבעת, גרמו לכך שבמקום
12 שתוכל לחבור ולהשתתף איתן במה שכל כך אהבה והיה יקר לה, היא סבלה מבחינה רגשית
13 וחברתית. הדברים גם באו לידי ביטוי באולם, כאשר בתה של התובעת פרצה בבכי במהלך
14 הדיון. לכן, אין מדובר כלל בזוטי דברים.

15

16 15. לא ניתן לייחס את עוולת לשון הרע לפלמונית, אמה של הנתבעת.

17

18 בהתאם לדיון, ניתן לייחס להורה אחריות למעשיו של בנו הקטין, בהתקיים נסיבות מסוימות.
19 על ההורה להשגיח על בנו הקטין במידה סבירה. במקרה שלפנינו, לא מצאתי כי פלמונית
20 חרגה מחבותה כהורה סביר, בכך שלא עצרה את הפרסומים שהפיצה בתה הקטינה. אין זה
21 סביר לדרוש מהורה לבצע בילוש 24 שעות אחר מסרונים ו/או תמונות באינסטגרם ו/או
22 סטטוסים בפייסבוק. הרי משלוח כזה יכול להיעשות כהרף עין בכל שעות היממה ולא ניתן
23 לדרוש מהורה שיתלווה אל בנו 24 שעות ביממה. נוסף לכך, קיים גם הנימוק הערכי לפיו גם
24 לילד הקטין יש זכות לפרטיות ולא ניתן לקחת ממנו את כל עניין הפרטיות בעניינים אלה. אם
25 קורה ואכן, מופץ פרסום אסור והדבר מגיע לידיעת הורה, אז כבר משתנה התמונה. במקרה
26 שלפנינו לא נטען, כי לפלמונית, אמה של הנתבעת, היה קשר כלשהו לפרסום ו/או מודעות
27 כלשהי לפרסום ולכן, אני דוחה את התביעה כנגדה.

28

29 16. שאלת הפיצוי.

30

31 א. אני דוחה את טענת הנתבעות, כי מדובר ב"שיח של ילדות". אמנם, מדובר בקטינות,
32 כאשר הנתבעת הייתה בת 14 ובת התובעת 13, אך בכל זאת, לפרסום ברשתות
33 ובציטים מילים פוגעניות כמו: אימא שלך זונה, משוגעת ומכשפה, זה כבר חורג משיח
34 ילדות.

35

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379-11 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 ב. יחד עם זאת, התרשמתי מהראיות שהוגשו, כי אכן התובעת עצמה לא מילאה תפקיד
2 פאסיבי בסכסוך בין הצעירות. היא "נכנסה" למגרש ההחלקה" תרתי משמע. בחנתי
3 את עדותה של הנתבעת ואני נותן אמון בדבריה, כי גם היא ספגה עלבונות קשים
4 מהתובעת. הנתבעת אף הציגה אישור על הגשת תלונה למשטרה בעניין זה. אולם,
5 עיקר דבריה התייחסו להתנהגות ברוטלית ומאיימת של התובעת עצמה. בשום
6 מקום, למעט בפעם אחת בכתב ההגנה לא נאמר, כי בתה של התובעת השמיעה דברי
7 עלבון כלפיה. במהלך הדיון, שאלתי את הנתבעת, האם בתה של התובעת שלחה צ'ט
8 בווטסאפ או שלחה תמונה באינסטגרם ו/או בפייסבוק ו/או שלחה סטטוס עם דברים
9 לא ראויים כנגדה והיא השיבה בשלילה.
10
11 ג. אמנם, מדובר בילדה בת 14, אך התרשמתי שמדובר בילדה מאוד אינטליגנטית
12 ומאוד אסרטיבית בהתחשב בגילה. עד כמה שהדבר קשה, הייתי מצפה מהנתבעת,
13 שהייתה חברת סוד לבתה של התובעת ושמעה ממנה רבות לטענתה על מצוקתה
14 בבית, לעשות הפרדה בין הגורם המתקיף אותה, דהיינו האם, לבין חברתה לשעבר
15 שלמעשה, הייתה נתונה ביחסים ביניהם בין הפטיש לסדן. הרי הנתבעת עצמה טוענת,
16 כי התובעת היא ברוטלית ותובעת סדרתית וכי היא זו שגורמת לבתה את הנזקים
17 הרגשיים והנפשיים. בנסיבות אלה, הייתי מצפה מהנתבעת שתבין שאין מקום
18 לפרסומים המעליבים ולהילחם כך בבתה של התובעת. אני מסכים עם התובעת,
19 שלעתים פגיעתם של מסרונים ו/או צ'טים, יכולה להיות חמורה הרבה יותר מנזקים
20 פיסיים וכבר ראינו שיש מקרים שהובילו אפילו למקרה הקיצוני של התאבדות. כך
21 קרה שבתה של התובעת, לשיטת הנתבעת, סבלה מאוד מאמה בבית ומחוץ לבית,
22 בכל דרך חינוכה על ידי האם ובכך, שהאם לחצה עליה להצטיינות יתר ונוסף על כך,
23 במקום לקבל אותה, היא שלחה אליה חיצי ארס בווטסאפ, באינסטגרם ובפייסבוק.
24
25 ד. לקולא, אני מתחשב מאוד בגילה הצעיר של הנתבעת. לא יעלה על הדעת לחייב אותה
26 לשלם פיצויים בגובה שבו הוגשה התביעה 20,000 ₪. הרי, גם אם הנתבעת עובדת על
27 פי דבריה, הרי שמשכורתה אינה מגעת לסכומים של אלפי שקלים בחודש והפיצוי
28 צריך להיות מתאים ומידתי לכיסו של ילד בן 15.
29
30 ה. נוסף לכך, אני מתחשב לקולא בחרטה שהביעה ולאחר שקראתי את דבריה, אני מגיע
31 למסקנה, כי אכן מדובר בחרטה כנה.
32
33
34
35

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-11-53379-11 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1
2 17. לאור כל האמור, אני מקבל את התביעה כנגד הנתבעת 1 (אלמונית) ומחייב אותה לשלם
3 לתובעת פיצוי בסך של 1,500 ₪. לסכום זה תתווסף אגרת בית משפט (50 ₪), כאשר אני
4 מחשב את האגרה בהתאם לתביעה בסדר הגודל שנפסק. בנוסף, אני מחייב את הנתבעת
5 לשלם לתובעת ולבתה הוצאות בסכום של 800 ₪ בגין הוצאות הגעתן לבית המשפט.
6
7 18. התשלום האמור יבוצע תוך 45 ימים מיום קבלת פסק הדין זה.
8
9 19. על פסק דין זה אין זכות ערעור בהתאם להוראות החוק, אך ניתן להגיש בקשת רשות ערעור
10 לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו תוך 15 ימים מיום קבלת פסק דין זה.
11
12

11
12
13
14

ניתן היום, ה' אלול תשע"ו, 08 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

אלי ספיר, שופט בכיר

15
16
17
18